

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Instrvctio R.P. Ignatii Balsamonis Societatis Iesu,
Theologi. De Perfectione Religiosa, Et De Vera Recte
Orandi & meditandi methodo**

Balsamo, Ignazio

Coloniæ Agrippinæ, 1612

Qvi ex S. S. Patrib. de perfectione religiosa scripserint

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48888](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48888)

DE RELIGIOSA
PERFECTIONE
PER BREVIS ET ACCU-
RATA INSTITVTIO.

QVI POTISSIMUM EX
SS. Patribus de monastica per-
fectione scripserint.

INTER SS. Patres, ali-
osq; eximia eruditio-
ne & vitæ integritate
viros, nonnulli extite-
runt, qui à Spiritu san-
cto & quotidiana ex-
perientia, de omnibus ad Religio-
sam vitam & perfectionem pertinē-
tibus, methodoq; illam acquiren-
di, abundè instructi: nam posteris
non tantum sermone tradiderunt,
verum etiam scriptis consignatam
reliquerunt.

PRIMUM igitur & generale do-
cumentū sit: Vt quisquis adipiscen-
dæ per-

B

dæ per-

DE PERFECTIONE

de perfectionis Religiosæ cupiditate flagrat, SS. Patrum aliorumque recentiorum, qui hanc materiã tractarunt, scripta & libros euoluat, illorumque præceptiones pro virili in opus conferre satagat. Quem in finem nos hoc loco breuiter, seruato antiquitatis ordine, eos qui de monastica vita scripserunt, commemorabimus: incipiendo à primis vsque ad nouissimos.

Part. 2.
parag.
186. lib.
de reformatione
mentis
cap. 2.

Abbas Agathon, (quemadmodũ de illo in Vitis Patrum legimus, & S. Bonauentura in Tractatu suo ad nouitios refert:) cum ab adolescẽte quodam monasticam vitam amplecti cupiẽte interrogaretur, quomodo sibi in monasterio conuersandum esset, vt bonus Religiosus dici mereretur, respondit: *Vade & qualis eo die fueris, quo Religionem primum ingressus es, semper recordere, si u'q³ enitere, vt in eodem statu permanens.*

Quod perinde est ac si dixisset. Obuersetur omni tempore, mentis tuæ oculis primus seruator, & summa
illa

illa animi demissio, quam primo conuersionis die ostenderis, & caue ne ab illa vel latum unguem recedas, & sanctam in Religione vitam traduces.

Apud Sanctos Patres Aegypti & Thebaidis, Cassiano referēte, commune fuit dictum hoc atque documentum. *Eum qui bonus Religiosus esse desideret, mutum, cecum ac surdum esse oportere.* Lib. 4°
c. 14.

S. Basilius, & Cassianus paulò ante citatus qui sub S. Ioannis Chrysostomi disciplina monasticæ vitæ præcepta hausit, tam præclarè & copiose omnia, quæ ad vitam & perfectionē Religiosam pertinent scriptis complexi sunt, ut quisquis eorum libros legerit, vix alio Magistro opus habiturus sit, ad semitam perfectionis intelligendam. Hinc namque S. Dominicus legitur solitus fuisse Cassiani opera identidem euoluere; quem D. Thomas Aquinas, eodem spiritu agente, secutus fuit, quæ lectio non parum illis ad perfectionis culmen apprehendendum profuit. In vitis
illorum
apud S.
Ieronymum.

B 2 Ioan.

† DE PERFECTIONE

Ioannes Clymachus Abbas montis Synai, singularis sanctimonie vir, ad alterius cuiusdam Abbatis petitionem librum composuit, cui titulum fecit, *Scalam Paradisi*, triginta virtutum gradus ad Religiosum quemlibet spectantes, completentem; quibus totam perfectionis monasticæ seriem accuratè persecutus est.

S. Hieronymus scripsit, *de institutione Monachi* binas epistolas: quarum vnam ad Monachum quendam Gallum, Rusticum nomine: alteram ad Italum, cui Paulinus nomen erat, direxit: in quibus methodū & præcepta benè viuendi, omnibus Religiosis præscripsit.

S. Bernardus Abbas Claræuallensis, cum à monacho quodam rogatus esset, vt illi normam in monasterio viuendi traderet: tractatulum illū conscripsit, cui titulus est: *Formula honestæ vitæ*: in quo & binis alijs eidem adiunctis, quorum hi sunt tituli: *Eiusdem rei notabile documentum. Et Speculum Monachorum*, omnia quæ

quæ à Religiosis desiderari possint continentur. Et verò quanquam de binis posterioribus tractatibus iure dubitari possit, an S. Bernardum auctorem habeant, nihilominus doctrina in illis comprehensa, ex S. Bernardi operibus desumpta est, ac Religiosis apprime congruit.

Idem quoque alium valde elegantem tractatū *de vita solitaria, ad fratres de monte Dei*, Cartusiani instituti Monachos, dictavit, in quo, sub persona Nouitij, Religiosos omnes informat, quid eis factu opus sit, ut professionis suæ scopum apprehendant. Præterea in libro, cui titulum fecit: *Scala claustralium*: ubi tractat de modo orandi ac meditandi: & in altero *De domo interiori*, quæ est conscientia vniuscuiusque, Religiosi copiosam inuenient messem documentorum non vulgarium, quibus instructi, ad status sui perfectionem faciliori negotio pertingere queant.

Humbertus post S. Dominicum, quintus eiusdem Ordinis, generalis moderator, librum scripsit, *De eru-*

DE PERFECTIONE

ditione Religiosorum, quo omnia ad Religiosam vitam spectantia accuratè complexus est.

S. Thomas de Aquino rogatu Monachi cuiusdam Scholastici, Epistolam exaravit, in qua paucis præceptis methodum, non modò scientias humanas, verum etiam sapientiam & perfectionem spirituales acquirèdi tradit. Quam nos ad finem tractatuli huius adijciemus.

Iam verò S. Bonaventura in libris, quos *de Reformatione mentis ad Novitiorum instructionem* composuit & omnes qui de eadem re aliquid commentati sunt, ut Hugo de S. Victore, Dionys. Cartusianus & alij, quid aliud egerunt, quam ut bonum formarent Religiosum? Etenim præcepta & documenta quæ Novitijs tradunt, omnibus monasticæ vitæ professoribus congruunt. non aliter atque pueris præcepta Catonis, idcirco à prima pueritia ediscenda proponuntur, ut ea per totam vitam in opus conferre studeant.

S. Vincentius Ordinis S. Domini
nici

nici, rogatus ab aliquo confratrum suorum, breuē tractatulum *de vita spirituali* conscripsit, verè aureū: in quo de spiritualis, id est Religiosæ vitæ perfectione, & methodo eam acquirendi, non modò compendiosè, verumetiam elegāter & accuratè differit.

Non ita pridem, quidam, vt reor, natione Hispanus, vir illuminatissimus, & semitarū spiritualis ac Religiosæ vitæ non ignarus, qui ex humilitate nomen suum subticuit libellum quendam sub nomine *Desiderij* materno idiomate edidit, qui postea in Latinam linguam à R. P. Laurentio Surio Cartusiano cōuersus, ab eodem sub titulo *Compendij veræ salutis*, editus fuit: Hic libellus mole quidem exiguus, at vtilitate magnus, nunquam satis laudari & commendari potuit, tam eleganter, sub similitudinibus quibusdam, vniuersam Religiosæ vitæ perfectionē, atque ab infimis ad summa progressionem docet: ideoque Religiosis omnibus mirificè congruit.

8 DE PERFECTIONE

Paucis præterea ab hinc annis
prodiit Praxis spiritualis Italæ cu-
iusdam Virginis in ciuitate Cremon-
nensi, monasticam professæ : quæ à
Magistro spirituali optimis præce-
ptoribus imbuta, totam viuendi me-
thodum scriptis consignauit, & qui-
bus exercitijs singulos dies & horas
transigere solita fuerit, exposuit: qui
libellus Religiosis vitam professio-
ni suæ consentaneam ducere, atque
in uocatione sua non regredi, sed
progredi uolentibus, accommoda-
tissimus est.

Tomo 5. Extat quoque Tractatus S. Ioannis
Chrysoctomi, *De comparatione Regis
& Monachi*, in quo cum monachum
& Regem inter se contulisset, illum
huic anteferendum esse demon-
strat.

Editum deniq; est, non ante mul-
tos annos insigne opus Hieronymi
Plati, *De bono status Religiosi*: quo (si-
cut etiam in priori tractatulo) licet
non præscribatur Religiosis uiuen-
di methodus, nec doceatur, quid il-
li faciendum sit, ut bonus Religio-
sus

sus esse ac vocationis suæ scopum apprehendere habeat: ostenditur nihilominus eleganter, excellentia, status ipsius, & eximia, quæ DEVS homini per Religiosam vocationē confert beneficia, vt hinc statum suum magni æstimari discat.

Nomina Religiosi.

QUANDO QUIDEM nomina eum in finem rebus imposita sunt, vt ex illis naturæ & proprietates earum cognoscerentur: ita Religiosi varijs appellati fuere nominibus, ex quibus nullo negotio intelligi potest, qualis Religiosus esse & quid facere debeat, vt verum Religiosum re & nomine ostendat, vocationique suæ satisfaciat, nos hoc loco ea breuiter exponemus, vt quilibet ea secum diligenter expendere & ex ijs non nihil ad profectum suū emolumentum capere valeat. Sunt igitur quinque nomina illius Græca, & duo Latina: quæ singula explicabimus.

I. Religiosus appellatur *ῥηγοῦσις*.

B S

id est,